

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **M. Š.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2019, č. j. KUUK/28921/2019/DS, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 4. 2021, č. j. 41 A 14/2019 - 56,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v záhlaví uvedeném rozsudkem zamítl žalobu, v níž se žalobce domáhal zrušení tamtéž uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Děčín ze dne 20. 4. 2018, č. j. MDC/41728/2018. Tím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, neboť dne 21. 9. 2017 v 16:49 hodin na silnici č. 2/262 v obci Františkov nad Ploučnicí při řízení osobního motorového vozidla tovární značky Citroën, registrační značky X, ve směru jízdy na Benešov nad Ploučnicí v rozporu s § 18 odst. 4 téhož zákona mu byla naměřena rychlost jízdy 77 km/h, po odečtení průměrné odchylky rychloměru tedy 74 km/h. Tím překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2.500 Kč a současně povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 4. 6. 2021 blanketní kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 8. 6. 2021, č. j. 4 As 177/2021 - 10, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů napadá rozsudek krajského soudu. Dále stěžovatele poučil, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle ustanovení § 37 odst.

5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dle údajů na doručence doručeno zástupci stěžovatele do datové schránky dne 10. 6. 2021. Lhůta k doplnění kasační stížnosti v délce jednoho měsíce tak počala běžet dne 11. 6. 2021 a uplynula v pondělí dne 12. 7. 2021 (den 10. 7. 2021, na který připadl konec lhůty, i den následující, byl den pracovního klidu – sobota a neděle). Stěžovatel však na výzvu k doplnění kasační stížnosti žádným způsobem nereagoval. Kasační stížnost tudíž stále nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

[5] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně“. Podle odst. 3 téhož ustanovení „[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc“.

[6] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen“.

[7] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatel neuvedl nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu. Z kasační stížnosti nevyplývá, jakých konkrétních pochybení se krajský soud podle stěžovatele dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru). Takto formulovanou kasační stížnost, která je mimořádným opravným prostředkem, považuje zdejší soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[8] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatele řádně vyzval k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně ho poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytýkané vady stěžovatel ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že potřebné důvody stěžovatel nedoplnil, nebyly splněny podmínky § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2021

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu